

Γιαλὸ γιαλὸ πααίναμε καὶ σένα ἡνεβάλλαμε
 6) Ἀποκαλῶ, προσφωνῶ Ρόδ.: Ἄσμ.
 Τὴν πόρταν τῆς ἐχτύπησεν καὶ θκειὰν τὴν ἀναβάλλει.
 7) Ὁμιλῶ περὶ τινος δυσφήμως, διαβάλλω, συκο-
 φαντῶ, ραδιουργῶ Ἡπ. Θεσσ. (Ἄλμυρ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.)
 Κρήτ. Μακεδ. (Κοζ.) Πελοπ. (Βούρβουρ. Λακων. Λάστ.
 ἁ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Σύμ. κ. ἁ.): Ἐπῆγεν καὶ
 ἀνέβαλε Α.Κρήτ. Αὐτὸς ἀναβάνει γὰρ τὸν τάδε Ἄλμυρ.
 τὴν ἀνάβαναν αὐτὴν τὴν γ'ναῖκα, δὲν ἦταν τέτοια Αἰτωλ.
 τοὺς ἀνάβαλε κ' ἐγιναν μαλλὶὰ κονβάρια Πελοπ. Αὐτεῖνγια
 τὸν νὰ πααῖν' τὸ ἀναβάν' νὰ τσακῶνουντι κ' ὕστερα φεύγ'
 ἔλθ. Αὐτὸς εἶναι ἀναβαλμένος Πελοπ. Συνών. ἀναβαλῶ-
 νω 3, ἀναγορεύω. β) Βλασφημῶ (κυρίως βλασφημῶν
 ἀναφέρω τὸν διάβολον) Ἡπ. (Σχορετσ.) γ) Καταρῶμαι
 Ἡπ. (Χουλιαρ.): Μ' ἀναβάν' τὸν πατέρα. 8) Ἀπατῶ
 τινὰ Πελοπ. (Λακων.) 9) Προδίδω Θράκ. (Σαρεκκλ.):
 Τὸν ἀνάβαν.

Ἡ ἀρχ. μετοχ. ἀναβαλλόμενος ἄνευ ὠρισμένης τινὸς
 σημ. λέγεται εἰς τὰς παροιμ. φρ.: Θὰ σοῦ ψάλω τὸν ἀνα-
 βαλλόμενο, τοῦ ἡψαλα τὸν ἀναβαλλόμενο, θ' ἀκούση-ἄκουσε
 τὸν ἀναβαλλόμενο κττ. ἐπὶ δριμειῶν ἐπιτιμήσεων ἢ παρα-
 τηρήσεων. Αἱ φρ. ἐπλάσθησαν ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τρο-
 παρίου «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὥσπερ ἱμάτιον»
 ψαλλομένου κατὰ τὸν ἐσπερινὸν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς
 καὶ διαρκούντος ἐπὶ πολὺν χρόνον. Συνών. φρ. Θὰ
 σ' ψάλω τὸν ἀδόξαστον. Ἀκουσε τὸν ἐξά-
 ψαλμό του. Ἡκουσε τὸν ἄμπακό του. Τοῦ τὰ ἡψαλε
 καλὰ.

Πβ. ἀθιβάλλω, ἀθιβολεύω, ἀμφιβάλλω, ἀναθι-
 βάλλω, ἀναθιβολεύω.

ἀνάβαλμα τό, Ἡπ. Μακεδ. (Θεσσαλον. Καταφύγ.)
 Πελοπ. (Λακων.) ἀνέβαλμα Πελοπ. (Λακων.) ἡνάβαμα
 Θεσσ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναβάλλω, παρ' ὃ καὶ ἀναβάνω, ὅθεν
 ὁ τύπ. ἡνάβαμα.

1) Ἀναβίβασμα, ἀναβίβασις Πελοπ. (Λακων.) 2)
 Μνεῖα, ἀναφορὰ ὀνόματός τινος Ἡπ.: Αὐτὸς δὲν εἶναι
 γὰρ ἀνάβαλμα. 3) Συνήθως ἐν τῷ πληθ., διαβολαί, συκο-
 φαντίαι, ραδιουργίαι Θεσσ. Μακεδ. (Θεσσαλον. Κατα-
 φύγ.) Πελοπ. (Λακων.): Φρ. Βάζ' ἀναβάλματα (διαβάλλει,
 ραδιουργεῖ καὶ προκαλεῖ σκάνδαλα) Καταφύγ. Ἡταν
 ἀπουκεῖ ἡνάβαμα Θεσσ. || Ἄσμ.

Γυναικεία ἀναβάλματα διαγύρισαν τὸ νοῦ σου
 Λακων. Συνών. ἀναβαλῶμα, ἀνακάτεμα, ἀνα-
 κάτεψι, ἀνακάτωμα.

ἀναβαλμός ὁ, Θράκ. ἀνεβαλμός Θράκ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναβάλλω.

1) Ἀναβλητικότητα, ἀναβολή: Με τὸν ἀναβαλμό δὲ γίνε-
 ται δ'λειά. 2) Ἀδιαφορία: Ἀνεβαλμός 'ς τὰ πράματα.

ἀνάβαλτος ἐπίθ. Ἡπ. —Λεξ. Ἡπίτ. Βλαστ. ἀνά-
 βαλτους Ἡπ. (Ζαγόρ.) ἀνάβαρτος Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀναβαλτός < ἀναβάλλω τοῦ ἀρκτι-
 κοῦ ἀ προσλαβόντος σημ. στερήσεως διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ
 τοῦ τόνου. Ἰδ. ἀ-στερητ. 2α.

1) Ἐκεῖνος τὸν ὅποιον δὲν θέλει ν' ἀναφέρῃ τις δι' εὐ-
 σχημοσύνην ἢ χάριν μυστικότητος Ἡπ. —Λεξ. Ἡπίτ.
 Δημητρ.: Ἡρθε 'ς τὸ σπίτι μας ὁ ἀνάβαλτος ὁ Ζαγορήσιος
 Ἡπ. 2) Ὡς οὐσ., ὁ διάβολος, ὁ δαίμων Ἡπ. —Λεξ.
 Βλαστ. Δημητρ. β) Ἀποτρεπτικῶς ὁ ἱερεὺς κατὰ τὴν
 ἀντίληψιν τῶν δαιμόνων Ἡπ.: Ἄσμ.

Φεύγετε νὰ φεύγωμε, | γμαί' ἐρχετ' ὁ ἀνάβαλτος.

3) Τὸ οὐδ. πληθ. ὡς οὐσ., τὰ ἀνδρικά αἰδοῖα καὶ δὴ
 οἱ ὄρχεις Ἡπ. Πβ. ἀμελέτητος.

ἀναβάλωμα τό, Πελοπ. (Ἀρχαδ.) ἀνεβάλωμα
 Α.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναβαλῶνω.

Συνήθως ἐν τῷ πληθ., ραδιουργίαι, διαβολαὶ ἐνθ' ἀν.:
 Αὐτὸς ἄλλο δὲν κάνει παρὰ ἀνεβαλώματα Α.Κρήτ. Τοῦ ἡκανε
 ἀνεβαλώματα γὰρ νὰ μὴν πάρῃ τὴν δεῖνα αὐτόθ. Συνών. ἰδ.
 ἐν λ. ἀνάβαλμα.

ἀναβαλῶνω Πελοπ. (Κάμπος Λακων.) ἀνεβαλῶνω
 Α.Κρήτ. Μετοχ. ἡναβαλόμενος Σύμ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναβάλλω διὰ τοῦ ἀορ. τῆς ὑποτακτ.
 ν' ἀναβάλλω καὶ τῆς παθ. μετοχ. ἀναβαλόμενος,
 ὅθεν ἀναβαλῶνομαι-ἀναβαλῶνω. Περὶ τοῦ σχη-
 ματισμοῦ τοιούτων εἰς -ῶνω ρημάτων ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ
 2, 580 κέξ.

1) Αὐξάνομαι κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος, μεγα-
 λῶνω Πελοπ. (Κάμπος Λακων.): Ἀναβάλωσε τὸ πουλλί.
 || Φρ. Νὰ μὴν ἀναβαλώσῃς! (ἀρά). 2) Δυναμώνω, ἐπὶ
 ἀσθενοῦς Πελοπ. (Κάμπος Λακων.) Συνών. φρ. παίρνω
 ἀπάνω μου. 3) Διαβάλλω, διασύρω, συκοφαντῶ
 Α.Κρήτ. Σύμ.: Ἀνεβάλωσέ μου τονε νὰ σοῦ δώσω ἑκατὸ
 δραχμὲς Κρήτ. Ἡ μετοχ. ἡναβαλόμενος=δυσφημισθεὶς Σύμ.
 Συνών. ἀναβαλῶνω 7.

ἀναβαλωτής ὁ, ἀμάρτ. ἀνεβαλωτής Α.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναβαλῶνω.

Ὁ διαβάλλων, συκοφάντης, ραδιουργός: Ἄσμ.

Ἀνάθεμα νὰ ἔχουνε οἱ -γ- ἀνεβαλωτᾶδες

ποῦ πά γι ἀνεβαλῶνουνε καὶ παίρνουνε παρᾶδες.

ἀναβαντζάρισι ἡ, ἀμάρτ. ἀνεβατζάρισι Νάξ.
 (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναβαντζάρω.

Περίσσευμα, πλεόνασμα: Ἐὸν ξενοτρῶς κι ἀνεβατζάρεσαι
 καὶ σ' ἀπομένει ἓνα ψωμί κάθε βδομάδα καὶ τὸ πουλεῖς καὶ
 γι' αὐτὸ ἔχεις χαριτζιλίκι, μὰ ὡς ἡ κακορρίζικη δὲν εἶδ' ἀνε-
 βατζάρισι ποτέ. Συνών. ἀβαντζάρισμα 2 β.

ἀναβαντζάρω Μεγίστ. ἀναβατζάρω Πελοπ. (Λα-
 κων.) ἀνααντζάρω Μεγίστ. ἀναβατζέρω Πελοπ. (Λακων.)
 ἀνεβαντζάρω Σίφν. ἀνεβαζάρω Μύκ. ἀνηβαζ-ζάρω Χίος
 (Καρδάμ.) ἀνιβατζάρου Σάμ. ἀνηβαζ-ζέρνω Χίος (Καρ-
 δάμ.) ἀνεβατζαῖζον Σαμοθρ. Μέσ. ἀνεβατζάρομαι Νάξ.
 (Ἀπύρανθ.) Μετοχ. ἀνεβατζαρισμένος Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀνά καὶ τοῦ ρ. ἀβαντζάρω. Διὰ τὸ ζ
 παρὰ τὸ τζ τοῦ τύπ. ἀνεβαζάρω πβ. τὰ ὅμοια ἀβτζῆς
 -ἀβτζῆς, γάντζος-γάζος κττ.

1) Προσφέρω περισσότερα εἰς δημόσιον πλειστηρια-
 σμόν, πλειοδοτῶ, ὑπερθεματίζω Σίφν. Σάμ. Σαμοθρ. Χίος
 (Καρδάμ.): Ὅταν βρεθῇ ἀγοραστής, νὰ μαι κ' ἐγὼ ἀρωτη-
 μένος ν' ἀνεβαντζάρω Σίφν. Τοῦ ἡβάζαν τοῦ χουάφ' μας
 'ς τοῦ ἱκάντου κι κάνενας δὲ δῆγι ν' ἀνιβατζαῖς (ἔβγαζαν
 τὸ χωράφι μας 'ς τὴν δημοπρασίαν καὶ κάνεις δὲν πῆγε
 νὰ πλειοδοτήσῃ) Σαμοθρ. Συνών. ἀβαντζάρω Α 2.

2) Περισεύω, πλεονάζω Μεγίστ.: Ἀναβαντζάρισε καὶ
 τέσσερα δαχτύλια. β) Μέσ. ἔχω περίσσευμα Νάξ. (Ἀπύ-
 ρανθ.): Ἐὸν ξενοτρῶς κι ἀνεβατζάρεσαι καὶ σ' ἀπομένει ἓνα
 ψωμί κάθε βδομάδα. 3) Γίνομαι ἀκριβός, ὑπερτιμῶμαι
 Μύκ.: Σήμερα ἀνεβαζάρανε τὰ προμύδια. Συνών. ἀκρι-
 βένω 1, ἀκριβεύω 3, ἀκριβίζω, ἀκριβώνω. 4)
 Ἀναβαίνω, ἀνυψώνομαι, ἐπὶ τῆς ζυμώσεως τοῦ ἄρτου
 Πελοπ. (Λακων.): Τὸ ψωμί ἀναβατζάρει. Πβ. ἀνεβα-
 τίζω.

